

markedets involverede parter. Således kan CD ikke anbefale beslutningsforslaget.

Anders Samuelson (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører på området ikke er til stede i dag, vil jeg på hans vegne oplæse følgende:

I Det Radikale Venstre har vi sympati for det overordnede formål bag beslutningsforslaget, nemlig at sikre ligestilling mellem kønnene, men når det kommer til de mere konkrete virkemidler, er vi imidlertid ikke overbevist om, at det fremsatte forslag er den rette måde at gøre det på. Forslaget er et betydeligt indgreb i forhold til den forhandlingsret, som arbejdsmarkedets parter i dag har på området. Det er en gammel og rodfæstet tradition, at det er op til arbejdsmarkedets parter at aftale løn- og pensionsforhold, og det ønsker vi ikke at ændre på.

Derfor er vi heller ikke begejstret for forslaget om en politisk vedtaget risikoudligning med en central styring, som der lægges op til. Efter vores opfattelse vil det betyde, at arbejdsmarkedspensionerne bevæger sig væk fra en direkte sammenhæng mellem pensionen og de indbetalte bidrag, altså til en form for skat, og det ønsker vi ikke at stå model til.

På den baggrund kan Det Radikale Venstre ikke støtte forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Der er masser af områder på det danske arbejdsmarked, hvor diskrimination finder sted og på mange forskellige måder.

Hvis man bare skal nævne nogle eksempler, så er der jo diskriminationen af unge arbejdsløse, som efter et halvt års arbejdsløshed bliver sat på halve dagpenge kun med den begrundelse, at de er under 25, diskrimination af kvinder i arbejdsskadesystemet, fordi de typiske kvindeskader er skader på bevægeapparatet, og de anerkendes ikke i samme grad som typiske mandelidelser, diskrimination af aktiverede, som mange steder laver ganske det samme arbejde som alle andre bare uden at få almindelig løn for det, og så diskrimination i servicejob, hvor dem i servicejobbene af uransagelige grunde ikke optjener dagpengere på samme måde som dem, der kommer til at arbejde sammen med dem.

Vi betragter det som en vigtig opgave for Folketinget at modarbejde enhver form for diskrimination, uanset hvad diskriminationen be-

står i, og derfor støtter vi da også det forslag, vi behandler her.

De forskelle i pensionsudbetalinger, som vi er vidne til i dag, hænger sammen med, at arbejdsmarkedspensioner jo er at betragte som et individuelt forsikringssystem. Det kan der siges meget ondt om, ikke mindst af de mennesker, der i kortere eller længere perioder bliver holdt uden for arbejdsmarkedet. Det klare alternativ, som også er Enhedslistens alternativ, er fastholdelse og udbygning af en høj og tidssvarende folkepension.

Det er selvfølgelig grotesk, at de mennesker, der arbejder på områder, hvor faren for invaliditet er størst, skal diskrimineres, når udbetalingen af alderspension, hvis de er så heldige at overleve deres farlige arbejde, finder sted. Lige sådan er kønsdiskrimination ude af trit med almindelig anstændighed. Hvem kan f.eks. argumentere for, at kvinder skulle have mindre behov for pengene end mænd, bare fordi de gennemsnitlig lever længere?

Derfor er forslagens ideer om solidarisk udligning mellem pensionskasserne en lap, som vi gerne vil støtte, men en lap på et uhenigtsmæssigt og asocialt pensionssystem.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må jo sige, at det er en positiv og tiltalende overskrift, forslaget her har: »Fjernelse af køns- og invaliditetsdiskrimination ved arbejdsmarkedspensioner«. Hvem ønsker ikke det, egentlig?

Men jeg må erkende, at der jo er ting, som vi ikke kan løfte, og jeg tror i hvert fald, at det her er yderst kompliceret at få rettet op på. Det bidrager Kristeligt Folkeparti gerne til, men jeg tror bare ikke, at det her forslag er det rigtige.

Altså punkt 1 heri, som handler om at rette op på de gamle forhold i forhold til det nye forslag, kunne vi godt tilslutte os, men at man så går videre og f.eks. også vil rette op på private pensionsordninger og udligne for den invaliditetsrisiko, der er, tror jeg faktisk ikke kan lade sig gøre, for når det er private pensionsordninger, så er det også frivilligt at være med i dem, og det betyder, at de, der har den mindste invaliditetsrisiko, simpelt hen vil melde sig ud af den ordning. De vil så vælge andre opsparingsformer. De vil altid gå hen i en bank og lave en opsparingsordning, hvor de ikke skal bidrage til dem, som har en større risiko. Altså hvis jeg forstår tingene rigtigt, må det jo være den mulighed, man så har. Derfor er det jo ikke alting,